

קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף תשפ"ה
מוקדש לרפואת רבינו הר' מרדכי בן שרה מאשה

נשים יקרות נכנסנו לחודש שבט, היתה לנו הילולת הצדיק הבבא סאלי בד' שבט, הוא פתח את החודש עשה סיפתח לכל ההשפעות הטובות. ז האות שדרכה יורד השפע לחודש שבט היא האות צ', ולכן יש עניין מיוחד של התקשרות לצדיק 'צדיק יסוד עולם' בחודש שבט הבבא סאלי היה בודאי צדיק כזה. הסבא שלו, רבי יעקב אבו חצירא העיד עליו שהיה נשמת חזקיה המלך. חזקיה המלך, היה מלכות בית דוד ונשמה כל כך גבוהה שהיה צריך להיות משיח. רק שלא אמר שירה על הנס הגדול שזכה לו ולכן נלקח ממנו כתר המשיחות.

מה היה הנס הגדול? בימי חזקיה הממלכה השלטת היתה האימפריה האשורית העצומה שבראשה עמד סנחריב. סנחריב ששלט בכל הממלכות סביבנו החליט לעלות על ירושלים להשחיתה. הוא עלה עם 180 אלף ראשי גייסות. כלומר, צבא אדיר שאי אפשר לתאר צבא על ירושלים עם סוסים עם אלי מלחמה עם הכל. חזקיהו אומר: דוד המלך אמר "ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם" - והצליח.

אסא המלך אמר אני אין בי כח להרוג להם אלא אני רודף אותם ואתה עושה - וזה מה שקרה הוא רדף וכתוב שמחנה ה' היה לפניו ונשברו האובים לפני מחנה ה'. יהושפט המלך כשבאו עליו אויבים אמר "אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף אלא אני אומר שירה ואתה עושה" וזה מה שהיה ש"בעת החלו ברנה ותהלה - ה' נתן את אויביו בידיו ונגפו". חזקיהו המלך האחרון אמר "אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף ולא לומר שירה אלה אני ישן על מטתי ואתה עושה" וזה מה שהיה כל צבא אשור העצום והענק מקיף את ירושלים ברבבות רבבות חילים, סוסי מלחמה, פילים נשק וחזקיהו הולך לישון. באות לילה יצא מלאך ה' והכה במחנה אשור וכל הצבא העצום והרב ניגף ברגע אחד. סנחריב ניצל וחוזר לאשור ושם נרצח ונמלט גם נבוכדנצר.

מתי כל זה קרה? בפסח. בפסח יצאו עם ישראל ממצרים ואותה הצלה עמדה להם בימי חזקיהו המלך שניצל מיד סנחריב. אמר ר' יהושע בן לוי: **אילו אמר חזקיהו שירה על מפלת סנחריב היה נעשה הוא מלך המשיח וסנחריב גוג ומגוג**. חזקיהו המלך היה ראוי להיות מלך המשיח, הוא היה מלך צדיק הוא ביער את כל הבמות לעבודה זרה, הוא נעץ חרב בפתח בית המדרש ואמר מי שלא ילמד תורה ידקר בחרב, סנחריב המלך היה יכול להיות גוג ומגוג, הגאולה כבר היתה יכולה לבוא, למה זה לא קרה?

כי ה' השפיע להם טובה עצומה, נס גדול וחזקיהו לא השכיל לומר שירה. להודות לה' על הנס העצום. אם אין לך הודיה מספיקה אתה לא יכול להיות משיח. ובגלל שמלך ישראל הוא כולל את כל נשמות ישראל אז הפגם שמתבטא במלך זה פגם שיש בכל העם, והגאולה נדחתה.

בפרשה שלנו יש שירה, שירת הים שאמרו ישראל אחרי שה' בקע להם את ים סוף והושיע אותם באופן סופי מיד מצרים. מה היה בקריעת ים סוף?

1. קודם כל כל מימות שבעולם נבקעו בזמן קריעת ים סוף, אפילו מים שבחבית נבקעו לשנים.
2. חוץ מזה הים נבקע להם בצורת קשת. לא כמו שחושבים מצד אל צד, בני ישראל מעולם לא חצו את כל הים אלא הם הלכו בקשת.
3. אבל לא קשת אחת בלבד אלא 12 קשתות, 12 שבילים, כל שבט עבר בשביל משלו.
4. והדבר הזה קרה תוך כדי הליכה, כלומר, תוך כדי שהם מתקדמים הים ברח מפניהם, נקרע לצדדים, והם עברו בתוך הים ביבשה
5. ואיזו יבשה? חז"ל אומרים שקרקע הים התייבשה בצורת פסיפס מפואר כמו שמצוי בארמונות מלכים.
6. והקירות של המים היו שקופים וזכים כמו יהלומים, כדי שכל שבט ילך בנתיב שלו, ובכל זאת כולם יראו זה את זה, ויראו שכולם ניצולים.
7. לפניהם הלך עמוד האש כל הלילה, בתוך הים והיה מאיר להם ומשתקף בכל הכתלים, והיה נראה כאילו הם נמצאים בחדרים מלאים נרות ואורות.
8. מקרקעית הים צמחו עצי פרי שמהם אכלו, והילדים נתנו פירות לציפורים שהשתתפו בשירת בני ישראל
9. מהקירות איפה שנעצו אצבע יצאו מים זכים להרוות אותם
10. לא הפילה אף אשה את פרי בטנה למרות הבהלה והמנוסה מהמצרים
11. כשיצאו פלט שר של ים את המצרים שטבעו והיה מוציא אותם אל היבשה וכל איש ישראלי ראה את המצרי שנגש אותו כשהוא גוסס ומת כדי לקיים "וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים"
12. והים פלט גם את אוצרות הים ואת כל הכסף והזהב שפרע לקח איתו למלחמה על ישראל הבורחים כדי לפתות את המצרים - והיו ישראל אוספים את כל הזהב והאוצרות וזה נקרא 'ביזת הים'.

זה רק חלק קטן היו עוד עשרות עשרות נסים. הכל היה ניסי. וכתוב "קשה זווגו של אדם כקריעת ים סוף" מה קשה בקריעת ים סוף? קשה לקב"ה לעשות נסים? לא קשה, הכל סביבנו זה ניסים. אבן יוצאת מבשר זה נס או לא נס? זה קורה כשצומחות לנו השיניים.

תיקח אוכל ביד, תשפוך על זה חומצה, החומצה תאכל רק את האוכל ואת היד לא, נס או לא נס? זה מה שקורה בקיבה שהחומצות של מיצי המרה אוכלות רק את האוכל ולא את הרקמות הרגישות של הקיבה.

משהו שהתפרק והתפזר לגמרי הופך להיות גוף חי וקיים ונותן פירות נס או לא נס? נס גמור. זה קורה עם הזרע, שהוא נרקב לגמרי באדמה ורק אחרי זה הופך להיות עץ או שתיל או מה שלא יהיה. כל הטבע זה ניסים כל הזמן אז מה קשה בניסי קריעת ים סוף? שזה תלוי בנו. מסירות נפש שלנו, בעבודה שלנו. אם נחשון בן עמינדב לא היה קופץ למים וממשיך ללכת עד שכמעט טבע "הגיעו מים עד נפש" - הים לא היה נבקע. יש ים (אין) סוף של תירוצים וביטולים ודחיות, אם אנחנו לא נלמד לוותר אל התפל ולאחוז בעיקר ולקפוץ למים - הים לא יקרע. אותו זיווג שנקבע לנו משמים לא נקבל, וזה מה שקשה. שהקב"ה לא יכול לקחת לנו את הבחירה, אז איך הוא ייתן לנו את הזיווג שלנו למרות העקשנות והפינוק שלנו?

הרבה פעמים הבחורה רוצה להתחתן אבל מה? היא לא מוכנה להתפשר. מה זה לא מוכנה להתפשר? אם יש איזה חיסרון בבחור - היא מורידה אותו. אותו דבר הגבר, הגבר אומר הבחורה מעל משקל כזה וכזה,

מעל גיל כזה וכזה - לא רוצה להתחתן. אומר הקב"ה אתם חייבים להתקדם, לא להתקע עכשיו מול ים סוף, מול האינסוף רצונות ועיכובים ועניינים, להשליך הכל על ה' ולהתקדם באמונה, שאין מצב שאני אתחתן עם מישהו שלא היה כתוב לי 40 יום לפני שנוצרת ברחם, אין מצב כזה, אין טעויות בשמים. מה שקורה היה צריך לקרות, לא כי טעיתי ולא כי עבדו עלי ולא כי לא ראיתי ולא סיפרו, זה היה הזיווג שלי משמים, זה מה שהיה צריך לקרות.

אין לכם אמונה. אתם חושבים שאתם קובעים את הבן זוג לפי מה שאתם רוצים ולא הקב"ה מחליט לפי התיקון שלכם. אז אני מכריז על הזיווג שלכם לפני שנוצרתם ברחם אפילו - אבל אתם זורקים אותו "אה יש לו כרס", "הוא נמוך", "הוא משעמם" "הוא לא הסגנון שלי" אני רוצה כזה, אני רוצה כזה.

מה זה אומר ש40 יום לפני יצירת הוולד יוצאת בת קול ואומרת 'בת פלוני לפלוני'? מה זה אומר? אף אחד לא יגיד לי מה לעשות? בבקשה, אנחנו לא נגיד לך, זה הזיווג שלך, את רוצה לאבד אותו את יכולה לאבד אותו. כמה שנים תמרחי עם תירוצים? את לא מבינה שצריך לזרוק את כל הדמיונות לים סוף ולהמליך את הקב"ה. זה לא את בוחרת - זה הוא, זה בורא עולם. את יכולה לבקש אני יכולה להתפלל, אבל לא לדחות ולדחות. מה היה עם לאה אמנו? הרי ליצחק היו שני בנים יעקב ועשו. ולגיסו לבן היו שתי בנות לאה ורבקה. אמרו הגדולה לגדול והקטנה לקטן. לאה לעשו, רחל ליעקב. אז היא התחילה לחקור. "עשו זה מה טבעו?" אמרו לו רשע גדול, אין לו אלקים. עושה עבירות בצרורות.

נבהלה, התחילה לבכות ולבכות לה, להתפלל ולבכות להתפלל ולבכות שלא תיפול בחלקו של זה. בכתה עד שנשרו ריסי עיניה. ראיתם פעם מישהי שנשרו לה הריסים מרוב בכי? לא ראינו ולא בגלל שלא ראינו אנשים שבכו. אבל היה התפללה כל כך הרבה בבכי עד שנשרו לה הריסים. למה ככה? שתגיד לאבא שלה "אבא לא רוצה. לא רוצה את הרשע הזה. רוצה מישהו אחר. העולם מלא אנשים תמצא לי מישהו אחר". אבל היא ידעה שהזיווג נקבע משמים, היא צריכה להתפלל לשמים, לבקש מבורא עולם, ואם התפילות שלה יתקבלו בארץ זה ישתנה. אז להתפלל אנחנו יכולות, לבקש אנחנו יכולות אבל לא יכולות לדחות בגלל חלומות, בסוף נשארים עם מה? עם כלום ביד.

יש את כל הציפיות שלך, את כל הדמיונות שלך, את כל החלומות שלך ושלא נותנים לך להתקדם קדימה, לא נותנים לך להקים בית נאמן בישראל. אבל ההשתדלות למצוא את מה שאנחנו רוצים צריכה להיות רק השתדלות ובסופו של דבר צריך להכנע לקב"ה. אם זה לא הזיווג, זה לא יקרה. החתונה לא תצא לפועל. ואם זה הזיווג ואת מתעקשת ולא מוכנה לוותר על אזור הנוחות שלך ועל החלומות שלך בשום דבר, את עלולה לאבד את הזיווג שלך.

יש הלכות לגבי שידוכים וולק מהן הם "שמא יקדימונו אחר". כלומר, יש לך את הבת זוג שמיועדת לך, ולך את הבן זוג שמיועד לך אבל אם אתם מדי מתמהמהים, מדי פוסלים על כל דבר, אתם עלולים לאבד אותו. תמיד תמיד זיווג זה התפשרות, תמיד מתפשרים על משהו, מהסיבה הפשוטה שרוב בני האדם הם לא השלמות שאני מצפה לה. אז או שאתה מוותר על המראה או על הכסף או כל תכונה זו או אחרת. ברור שרוב בני האדם לא מתחתנים עם כל מה שהם רוצים.

אתם יודעים מה היה עם הרש"ש?, בי שמואל שטראשון? הוא היה גדול תורה בוילנא והיה לו גמ"ח הלוואות. שניהל בקפדנות, היה רושם כל פעולה שנעשתה בקרן. פעם לווה ממנו יהודי פשוט, עמך, מאה רובלים לארבעה חודשים, והבטיח להחזירם במועד. אחרי ארבעה חודשים הוא הגיע להחזיר ומצא את רבי שמואל שקוע עמוק בסוגייה מסובכת בגמרא. אז הוא שם לפני ר' שמואל את הכסף. רבי שמואל הרים את העיניים, הנהן בראשו והמשיך ללמוד. אותו איש היה בטוח שהרבי אישר בכך שקיבל את הכסף והלך. לא ביקש שטר, לא חתימה, סמך על הרב. אבל רבי שמואל בכלל לא שם לב למה שקרה הוא היה כל כך שקוע בסוגיה, שהוא בכלל לא שם לב לכל העניין, לקח את הכסף שם בגמרא, כשגמר איתה שם אותה חזרה על המדף והלך.

בכל שבוע נהג רבי שמואל לעבור על ספרי החשבונות כדי לראות אלו הלוואות שולמו ואלו היה עליו לגבות. כשהגיע לשמו של אותו יהודי, ראה שההלוואה עדיין עומדת לפירעון, הזמין אותו אליו וביקש שיחזיר את המאה הרובל. "אבל כבר שילמתי לך!" "לא שילמת. כתוב כאן שאתה עדיין חייב את הכסף". "שמתי את הכסף על השולחן בדיוק מולך!" רבי שמואל לא זכר. הוא המשיך לתבוע את תשלום ההלוואה והאיש המשיך להתעקש שכבר שילם, ובסופו של דבר הר' שמואל תבע אותו לדין תורה.

כשפשטה השמועה על המקרה בין יהודי וילנא, הוכפש שמו של האיש ברבים. כיצד העז להתעקש בפני התלמיד החכם הדגול? לשקר, לגזול... נערך דיון בבית הדין. שמעו את שני הצדדים ודבריו של החכם היטו את כף המאזניים לטובתו. אבל הדיינים דחו את החלטתם לתאריך מאוחר יותר, בתקווה שהאיש יודה כי לא שילם את חובו.

האיש האומלל לא זכה לאף אוהד בכל רחבי ווילנא. יצא לו שם של גנב ושל אוויל קשה עורף. השם שלו נהרס, אנשים הפסיקו לדבר איתו. הבן שלו לא יכל לשאת את הבושות וברח מהעיר. לבסוף פיטרו את האיש מעבודתו, והוא עדיין המשיך לטעון כי החזיר את חובו.

חלף זמן, ורבי שמואל היה צריך לעיין בפרק מסוים בגמרא. הוא הוריד את הכרך מן המדף, פתח אותו וגילה בתוכו מאה רובל. לרגע הוא התבלבל, מאיפה הגיע לשם הכסף? ואז הוא נזכר בכל העניין. אוי, זה הכסף האבוד שאותו נתבע התעקש ששילם כבר בעד חובו! רבי שמואל נחרד, הוא פגע ביהודי והאשים אותו אשמה כוזבת! מזועזע עד עמקי נשמתו, מיהר לקרוא לו ואמר לו, "כיצד אוכל לתקן את הצער והסבל שגרמתי לך? אני מוכן להתוודות בפומבי כדי להשיב לך את שמך הטוב. מה עוד אוכל לעשות כדי לפצותך על סבלך?!"

האיש עמד לפני הרבי, מרוסק כולו ואמר בעצב, "שמי הטוב כבר נהרס. אפילו אם תכריז על חפותי, אנשים לא ישכחו שפעם הואשמתני בדבר נורא שכזה. רוב הסיכויים שיחשבו שריחמת עליי ולכן הסרת את האשמה מעליי. הם ימשיכו לראות בי שקרן וגנב. לא, אפילו וידוי פומבי לא יעזור לי עכשיו. חוץ מזה, הדבר לא ישיב לי את בני, שעזב את וילנא מרוב בושה".

רבי שמואל הרזה שעה ארוכה. איך הוא מתקן את המעוות הזה? ואז הבריק במוחו רעיון. "תגידי לבנך שלך לחזור לוילנא, ואני אקח אותו כבעל לבתי! אין ספק שזה ישיב לך את שמך הטוב!" והם התחתנו. זה לא היה

טעות. בגלל שהרב לא שם לב להחזרה התגלגל הכל בטעות, זה היה הכל מכוון משמים. זה היה הזיווג אבל היה צריך הרבה זכויות כדי להתחתן עם אחד מגדולי וילנא בגלל זה אותו מחותן סבל הרבה שנים והזדכך בסבל, ומצד שני היה צריך שגם ר' שמואל יסכים לחתן את הבת שלו עם יהודי פשוט אז ככה גלגלו הכל כדי שהזיווג יצא לפועל. אנחנו רוצים להתגלגל ביסורים כדי שהזיווג שלנו יצא לפועל או שח"ו נאבד אותו?

צריך לצאת מגדר הטבע. הטבע של הנפש הבהמית שרוצה את כל הטוב ולא מוכנה להתפשר ולהאמין שזה התיקון שלנו. אנחנו מחפשים אהבה, הוליווד, מישהו שיאהב אותנו ונאהב אותו ויפנק אותנו ונעוץ ביחד לשמים. צריך להבין שאהבה זו מתנה שמקבלים מתוך עבודת ה' ועבודה על המידות. אני מכירה זוג שהבעל היה בן אדם חכם ומוצלח אבל סגור מאד מאד. להתחתן כשאתה מופנם ולא מצליח לתקשר כמעט וחי בתוך עצמך זה מאד קשה. אבל האשה היתה כזאת מדהימה שכל מה שהיא רצתה זה רק לשמח את האיש הזה, רק לפנק אותו, לכבד אותו עד הקצה. מה אני אפנק אותך שתאכל, כל דבר שואלת אותו, מכבדת אותו. הבן אדם נפתח, אתם צריכים לראות איזה זוג יונים. כמה שהיא מכבדת אותו ככה הוא מכבד אותה. ככה הם אוהבים.

אז קריעת ים סוף בזיווגים זה קריעת המידות. אם אשה רק רוצה לקבל, רק רוצה גבר שיפנק אותה, ויתן לה כל מה שהיא רוצה ויהיה מושלם אז זה לא יעבוד. אשה צריכה לחשוב, מה אני ישרת אותו, מה אני יעשה בשביל לבנות את הבית, מה אני יעשה בשביל שהבית שאני אבנה יהיה גן עדן? בגן עדן אין צעקות אז אני לא צועקת, בגן עדן אין האשמות אז אני לא מאשימה כל הזמן את הבן זוג. כי ברגע שאני מכניסה כעס והאשמות ותלונות לבית זה כבר לא גן עדן, זה גיהנום. ברגע שיש כל הזמן ציפיות ואם הן לא מתמלאות אז כועסים ונרגנים ומשתגעים זה גיהנום.

צריך לדעת להתפשר ולוותר, גם בזיווג שמחפשים וגם אחרי החתונה. לדעת להתחבר ביחד ולבנות בית, שמח, טוב זה רק בוותורים, רק בהכנעה, רק במידות טובות. אם מישהי היא מדי דעתנית, מדי עקשנית, מדי בעלת גאווה זה לא הולך. קשה, קשה כקריעת ים סוף. תסתכלו על כל הזוגות המוצלחים תמיד חייב להיות שם מישהו שהוא בעל מידות, מישהו שהוא נכנע, מישהו שהוא משפיע ונותן אחרת זה לא הולך. וזה הקריעת ים סוף, לוותר על הרצון לקבל, על הרצון לשלוט, ולהגיד את המילה האחרונה, ולהיות צודקת ולקבל את כל מה שבא לי והחלטתי לקבל. זה לא עובד, זה לא יכול לעבוד.

אשה שלא התחתנה עד גיל 30 הדבר הכי חשוב שהיא צריכה לעשות זה לעבוד על האמונה והמידות. על האמונה שמה' אישה לאיש והיא פשוט צריכה לקפוץ למים, אם יש הצעה טובה לא להסס הרבה, לא יכול להיות שהיא תתחתן ב'טעות'. אם מתחתנים סימן שהזיווג הזה היה כתוב בשמים, הוא לעולם לא היה קורה אם הוא לא היה כתוב בשמים לפני כן, הוא לא היה יוצא לפועל, אי אפשר. שום דבר בעולם הזה לא קורה באקראי, בטח לא זיווגים שזה אחד הדברים הכי חשובים ועיקריים שיש. בוודאי שהם קורים ומונחים משמים. מי שהתחתנת איתו הוא הזיווג שלך. לא היה הזיווג שלך לא היתה מציאות שהיית מתחתנת איתו. חד וחלק.

במקביל, צריך לעבוד על המידות. מידת ההתבטלות, הנתינה. לעבוד על השתלטנות, על הדעתנות. אף אחד לא אוהב שמבטלים את הדעה שלו, בטח לא על בסיס קבוע. כשתהיה לך השקפה נכונה, ומידות טובות, תרדי מהחלום של האביר על סוס לבן וגם כלים לבנות בית שמח וטוב. איך יכולים שניים לגור ביחד בבית אחד, בזיוג אחד בלי מידות? זה לא עובד. המהר"ל אומר שאיש ואשה כל כך שונים שקשה לחברם כקריעת ים סוף, כלומר, זה לא כטבע בכלל. אז צריך לצאת מהטבע כדי שהחיבור הזה יתמיד ויצליח ובפרט בשמחה. צריך מסירות נפש של נתינה וויתור, אחרת זה מתפרק, זה לא עובד.

יש מציאות של הרבה בנות מוצלחות וחכמות וקרייריסטיות והבעיה שאת הדבר האמיתי, של המידות, שוכחים ומזניחים. את יכולה בקלות להיות נחמדה ומצחיקה בחוץ, ובעלת חוש הומור וכיפית אבל איך את בבית? איך את עם אמא שלך עם האלה שאת גרה איתם בכפיפה אחת? אם זה לא הולך חלק, זה הקריטריון שלך להבין איך יעבוד לך עם בן זוג. אותם דברים יצופו, אותם דברים יעלו. לא תמיד כמובן, אבל צריך להבין שמה שלא עבדנו עליו יצוף במסגרת הנישואין ואז יהיה הרבה יותר קשה, כי אז זה כמו מראה. כשאתה שם משהו ליד המראה אז אתה רואה אותו פעמיים? גם במציאות וגם במראה אז שמתחננים הבן זוג זה מראה והבעיות גדולות פי שתיים. לכן קשה זיווג של אדם כקריעת ים סוף. כדי שהקשר הזה ימשיך להחזיק הוא קשה, צריך את המסירות נפש כמו שהיה בים סוף, מסירות נפש של עבודה על המידות ושמירת הקשר.

והדבר האחרון שאני רוצה לדבר עליו זה שירת הים.

שאומרים שאפילו עוללים במעי אמן אמרו שירה, ועם ישראל שעבר את ים סוף ב- 12 שבילים, כל שבט בשביל אחר, בזמן השירה התאחדו כולם כאיש אחד בלב אחד ואמרו ברוח הקודש עולם את אותה שירה. תודה על הנס העצום, תפילה על הכניסה לארץ ישראל, בניין בית המקדש והגאולה השלמה. כתוב במשנה ברורה שהאומר את שירת הים בשמחה - מוחלין לו עוונותיו. זה רק מראה לנו את כח ההודיה והשירה. כתוב שההודיה מושכת אור כזה עצום ששורף מיד את כל הקליפות. השירה זה ההודיה בשירה, במיטבה. לכן כל העוונות, כל הדינים, כל הקליפות נמחקים כשאומרים את שירת הים בשמחה.

לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה. אנחנו יש לנו זכות להודות ולהלל וכשאנחנו מודים ומהללים, כל יום, מודים ומהללים נפתחים לנו שערי השפע. מי שצריכה ישועות צריכה לדעת ששערי ישועה נפתחים בתודה. תתרגלי להגיד תודה לבורא עולם, כל יום חצי שעה, להודות ולהלל, שיפתחו לך שערי ישועות. תודה על הדברים הטובים ותודה גם על הקשיים, כי גם הדברים שנראים קשים הם לטובה, הם בשביל התיקון שלנו. אבא שבשמיים שכל כך אוהב אותנו לא היה נותן לנו אותם אם הם לא היו לטובתנו השלמה, אז להגיד לו תודה.

המקובל האלקי רבי שמשון מאוסטרופולי אומר ש"בכל עת ובכל רגע שאדם מזכיר את יציאת מצרים בדיבורו ועושה מעשה לגרש מפניו אויב - הוא מבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות ונכנעים כוחות הטומאה ומתגברים כוחות הקדושה"

איזה מעשה נעשה לגרש אויב? ומי זה האויב? האויב שלנו זה היצר הרע, היצר הרע שלנו זה האויב הכי גדול שלנו ומה הכי גרוע, שהוא מתחפש ומתחזה כאילו זה אנחנו רוצים אנחנו חושבים, זה המידות שלנו הלא טובות. ברגע שאנחנו רוצים לצאת כבר משיעבוד מצרים של המחשבות שלנו, ההרגלים שלנו כל הדברים שכובלים אותנו למציאות הזאת כמו שאנחנו מכירים, אנחנו צריכים לזכור שהקב"ה יכול להוציאנו ולעשות מעשה לדחות אויב.

איזה מעשה? ביציאת מצרים ה' עשה הוא התגבר על האויבים וקריעת ים סוף הוא עשה הוא קרע את הים אנחנו רק אמרנו שירה. זה המעשה שלנו להודות ולומר שירה. חזקיהו לא אמר שירה - לא נגאלו. אנחנו לא יכולים להכנס בשערי הגאולה בלי לומר שירה, שזה אומר להודות ולהלל את הקב"ה על כל הטובות שהוא עושה איתנו, ובעז"ה יפתחו לנו שערי ישועות ושערי זיווגים!

שיעורים של הרבנית נעמי אשרוב | besodh.com